

Když už adrenalin, tak proč si ho nedopřát víc :-)

Takže jsem docentku Talířovou během dnešní ranní procházky vypustila do prostoru za domem. Nejdřív jsme si teda stříhli vodítkovou část procházky, protože na chodníku za už rozběhlého provozu..., to zas tolik adrenalinu nepotřebuju, žeáno :-). Pak jsme si za vedlejším domem hezky chvíli pohráli s míčkama, Talířová dokonce dokázala vzorovaně sedět u lavičky s povelom "Taly čeká, tetkon Rumíček!". Talinka si šla dát dvě lekce s názvem "Nežereme pecen chleba"... ale prej odlomek se může, to jsme se neučily, popelnice jedna. No a pak jsme šli na louku za domem, já došla na hranu plácku, Talířka dostala sedni, odepla jsem ji vodítka a řekla "Tak jdeme" . My jsme s Rumouškem skutečně šli, Talířová vystřelila. Do rybníčku, do potůčku, do rákosí, bordel dělat, vodu lemtat a čumět, co já na to. Já na to nic. Místo toho jsem házela Rumíčkovi míček. Připísknutí jí o ty její plachťáky necvrnklo, ale když jsem zavolala "Talinkooo, poběěž, ty prtka!" Tak prtka přiběhla úplně vzorovaně. A juchéé! Tak jsem ji moc vychválila, jak přešikovná byla, řekla jí, že už ale musíme jít domů a pro jistotu ji cvakla na vodítka. Pěkně jsme přešli louku, na chodníku stříhli 3x pozici u nohy a pěkný přivolání na vodítka a šlo se zvesela domů. Větu "Kdooo bude první na podestěě??" už taky umí a řítí se tam nadšeně, domem pak prošla navolno stejně jako když jsme šli ven. Bylo prostě močikovní,močikovní. A byla to moc prima procházka.